

מסכת טהרות

פרק ד

א. הזריק טמאה ממקום למקום, כבר לביון המפתחות, מפתחם לביון הרכבות, טהור. רבי יהודה אומר, כבר לביון המפתחות, טמאת. מפתחם לביון הרכבות, טהור:

ב. השערץ בפי החרדה ומהלכת על גבי כבירות של תרומה, ספק נגע ספק לא נגע, ספקו טהור:

ג. השערץ בפי החרדה, והגבלה בפי הכלב, ועברו בין הטהורים, או שעברו הטהורים ביניהם, ספקו טהור, מפני שאין לטמא מקום. קיו מנקרין בךן על הארץ ואמר, הילתי למקומות הללו ואני יודע אם נגעתי אם לא נגעתי, ספקו טמא, מפני שיש לטמא מקום:

ד. פנית מן המחת בפי העורב, ספק האהיל על האדם ועל הפלים בראשות היחיד, ספק אדם, טמא, ספק כלים, טהור. הממלא בעשרה דליים ונמצא שערץ באחד מהם, הוא טמא וכלו טהורין. המערה מכלי לכלי ונמצא שערץ בתהנתון, העליון טהור:

ה. על נשמה ספיקות שורפין את התרומה. על ספק בית הפרס, ועל ספק עפר הבא מארץ העמים, על ספק בגדי עם הארץ, על ספק כלים הנמצאים, על ספק גרכין הנמצאים, על ספק מי רגלי אדם שהוא כוגד מי רגלי בהמה. על וזאת מגען שהוא ספק טמאתו, שורפין את התרומה. רבינו יוסי אומר, אף על ספק מגען בראשות היחיד. וחכמים אומרים, בראשות היחיד, תולין. וברשות הרבנים, טהור:

ו. שני רקין, אחד טמא ואחד טהור, תולין על מגען ועל משאנו ועל המשטן בראשות היחיד, ועל מגען בראשות הרבנים בזמנם שהוא להין, ועל משאנו בין להין ובין יבשין. היה רק יהידי ונגע בו ונשאנו והסיטו בראשות הרבנים, שורפין עליו את התרומה, ואין צורך לומר שהסיטו בראשות הרבנים, בראשות היחיד:

ז. אלו ספיקות שטהרוי חכמים. ספק מים שאובים למקווה. ספק טמאה צפה על פניהם. ספק משקין, לטמא, טמא, ולטמא, טהור. ספק ידים, לטמא ולטהר, טהור. ספק רשות הרבנים. ספק דברי סופרים. ספק החולין. ספק שרצים. ספק גגעים. ספק נזירות. ספק בכורות. וספק קרבנות:

ח. ספק טמאה צפה על פניהם, בין בכלים בין בקרקע. רבינו שמעון אומר, בכלים, טמא. ובקרקע, טהור. רבינו יהודה אומר,

סֶפְקָה יִרְיַדְתָּו, טְמֵא. וְסֶפְקָה עַלְיָתוֹ, טְהָוֶר. רַבִּי יוֹסִי אָוֹמֵר, אֲפָלוּ אֵין
שֶׁם אֵלָא מֵלָא אָדָם וְטְמֵאָה, טְהָוֶר:

ט. סֶפְקָה מְשֻׁקִין לְטְמֵא, טְמֵא. כִּי צַד. טְמֵא שְׁפָשַׂט אֶת רְגָלוֹ לְבֵין
מְשֻׁקִין טְהָוֶרִין, סֶפְקָה נְגַע סֶפְקָה לֹא נְגַע, סֶפְקָה טְמֵא. הִנְתָּה כְּפֶר
טְמֵאָה בְּיַדּוֹ וִזְרָקָה לְבֵין מְשֻׁקִין טְהָוֶרִין, סֶפְקָה נְגַע סֶפְקָה לֹא נְגַע,
סֶפְקָה טְמֵא. וְלֹטְמֵא, טְהָוֶר. כִּי צַד. הִנְתָּה מְקָל בְּיַדּוֹ וּבְרָאשָׁה מְשֻׁקִין
טְמֵאיָן וִזְרָקָה לְבֵין בְּכָרוֹת טְהָוֶרִין, סֶפְקָה נְגַע סֶפְקָה לֹא נְגַע, סֶפְקָה
טְהָוֶר:

י. רַבִּי יוֹסִי אָוֹמֵר, סֶפְקָה מְשֻׁקִין, לְאָכְלִים, טְמֵא, וּלְכִלִּים, טְהָוֶר.
כִּי צַד. שְׁתִּי חַבְיוֹת, אַחַת טְמֵאָה וְאַחַת טְהָוֶרָה, וְעַשְׂהָה עַפְהָה מֵאַחַת
מֵהָנוֹ, סֶפְקָה מִן הַטְּמֵאָה עַשְׂהָה, סֶפְקָה מִן הַטְּהָוֶרָה עַשְׂהָה, זֶה הִיא סֶפְקָה
מְשֻׁקִין לְאָכְלִין טְמֵא וּלְכִלִּים טְהָוֶר:

יא. סֶפְקָה יָדִים לְטְמֵא וּלֹטְמֵא וְלַטְהָר, טְהָוֶר. סֶפְקָה רְשׁוֹתָה הַרְבִּים,
טְהָוֶר. סֶפְקָה דָּבָרִי סּוֹפְרִים, אָכְל אָכְלִים טְמֵאיִם, שְׁתָה מְשֻׁקִים
טְמֵאיִם, בָּא רָאשׁוֹ וּרְבָבוֹ בְמִים שָׁאוּבִין, או שְׁנָקְלָו עַל רָאשׁוֹ וּרְבָבוֹ
שְׁלִשָּׁה לְגִינּוֹן מִים שָׁאוּבִים, סֶפְקָה טְהָוֶר. אָכְל דָּבָר שָׁהָוָא אֶב הַטְּמֵאָה
וְהָוָא מִדָּבָרִי סּוֹפְרִים, סֶפְקָה טְמֵא:

יב. סֶפֶק הַחֲלִין, זו טהרת פרישות. סֶפֶק שְׁרָצִים, כַּשְׁעַת מֵצִיאָתוֹ.
סֶפֶק נְגֻעִים, בַּתְּחִילָה טָהוֹר, עַד נְשָׁלָא גִּזְקָה לְטָמֵא. מַשְׁבְּזָק
לְטָמֵא, סֶפֶק טָמֵא. סֶפֶק נְזִירָה, מִפְרָה. סֶפֶק בְּכֹרוֹת, אַחֲד בְּכֹורי
אָדָם וְאַחֲד בְּכֹורי בְּהָמָה, בֵּין טָמֵא בֵּין טָהוֹר, שַׁהְמוֹצִיא מִחְבָּרוֹ
עַלְיוֹ קָרָאָה:

יג. סֶפֶק קְרִבָּנוֹת, הָאָשָׁה שִׁישׁ עַלְיָה סֶפֶק חִמְשׁ לִידּוֹת וּסֶפֶק חִמְשׁ
זִבּוֹת, מְבִיאָה קְרִבָּנוֹ אַחֲד, וְאוֹכֶלֶת בְּזָבְחִים, וְאֵין הַשְׂאָר עַלְיָה
חוּבָה: